

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.313/2015/7.szám

A Kúria a dr. Varga Árpád ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Szabó Erzsébet jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága, mint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága jogutódja alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. február 13. napján kelt 19.K.32.153/2014/5. számú ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.32.153/2014/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 15.000 (azaz tizenötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 202.300 (azaz kettőszázkettőezer-háromszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az egyéni vállalkozó felperesnél az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága 2004-2007. évekre valamennyi adóra és költségvetési támogatásra kiterjedő ellenőrzésének eredményeként a 2010. május 25. napján kelt határozatával a felperest különböző adónemekben adókülönbözet, adóbírság és késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2010. október 22. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága a felperesnél a 2008. évre is végzett valamennyi adóra és költségvetési támogatásra kiterjedő

vizsgálatot, amelynek eredményeként a 2010. május 25. napján kelt határozatával a felperest különböző adónemekben adókülönbözet, adóbírság és késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2010. október 22-én kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes közigazgatási pereket kezdeményezett az adóhatározatok bírósági felülvizsgálata iránt. A Fővárosi Törvényszék e pereket egyesítette, majd a 2012. szeptember 13. napján kelt 21.K.30.405/2011/18. számú (kijavított) ítéletével az alperes mindkét határozatát - az elsőfokú határozatokra is kiterjedően - hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte.

Indokolása szerint a megismételt eljárás a 2007. és 2008. adóévek megállapításait nem érintheti, ugyanis e két év vonatkozásában az adóhatóság jogszerű döntést hozott. Az új eljárást így csak a 2004. - 2006. adóévekre rendelte el, mert erre az időszakra a hatóság részéről alkalmazott becslési eljárást megalapozatlannak és módszertanilag indokolatlannak ítélte meg.

A törvényszéki ítélettel elrendelt új eljárás keretében lefolytatott bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés eredményeként a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kelet-budapesti Igazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a 2013. szeptember 6. napján kelt határozatával a felperes terhére és javára adókülönbözetet állapított meg, elrendelve az adókülönbözet, valamint adóbírság és késedelmi pótlék megfizetését. Határozatának indokolása szerint az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 164.§ /1/ bekezdése alapján - elévülés okán - 2004. évre megállapítást nem tett, továbbá, miután a Fővárosi Törvényszék 21.K.30.405/2011/18. számú ítélete szerint az adóhatóság a 2007., 2008. adóéveket a megismételt eljárás során nem érintheti, ezen évekre vonatkozóan a korábban tett megállapításait a határozatában változatlanul szerepeltette, azok jogkövetkezményeivel együtt.

Az elsőfokú hatóság megállapította, hogy 2005.-2006. évekre nem áll rendelkezésre olyan tény, körülmény, amely a bevallásban szereplő adatoktól eltérő bevételekre utalna, illetőleg megalapozná a bevételek becsléssel történő megállapítását, ezért a 2005.-2006. évi vállalkozói bevétel összegét a bevallással egyezően állapította meg.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2014. február 5. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint az Art. 140.§ /2/ bekezdése alapján az adóhatóságot kötik az új eljárásra kötelező bírósági ítéletben foglaltak, amelyből következően a 2007., 2008. évekre vonatkozóan megállapításait már nem változtathatta meg.

A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Vitatta az adóhatóság 2007. évre vonatkozó megállapításait, a becslési eljárást, az adóhatóság által vizsgált tételeket, az értékelés teljeskörűségét. Álláspontja szerint a hatóság megsértette az Art. 97.§ /4/, /6/ bekezdéseit, 108.§-ában foglaltakat.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Indokolásában rögzítette, hogy felperes keresetében kizárólag a hatóság határozatainak 2007. évre vonatkozó részeit támadta, 2006. évvel kapcsolatosan előadást sem tett, így nem képezte a per tárgyát a 2006. évi nyugdíjbiztosítási alapot megillető járulék jogszerűsége, azzal együtt, hogy 2006. évben az alperes a tételes, illetve a százalékos egészségügyi hozzájárulások körében csak az adózó javára tett megállapításokat.

Az elsőfokú bíróság kifejtette, a perbeli eset annyiban speciális, hogy megelőzte egy korábbi peres eljárást, és az annak során keletkezett ítélet. A bizonyítás és a tényállás tisztázás szabályaira ez kihatással van, mivel a megismételt eljárás során a hatóság az Art. 140.§ /2/ bekezdése értelmében kizárólag az új eljárás elrendelésére okot adó körülményeket, illetőleg az ezekkel összefüggő elemeket vizsgálhatta.

A Fővárosi Törvényszék a megelőző ítéletben az adóhatározatoknak a 2007., 2008. évekkel kapcsolatos részeit teljes körűen jogszerűnek ítélte, ezért nem is írt elő erre a két adóévre semmilyen tényállás tisztázási kötelezettséget, a hatóságnak így a korábbi megállapításait csak ismételten határozatba kellett foglalnia. A felperes által a 2007. évet érintően vitatott kérdéseket a korábbi perben elbírált már a Fővárosi Törvényszék, újabb kérdések előterjesztésére jogszerű lehetőség már nincs.

A felperes amennyiben nem értett egyet a törvényszéki ítéletben foglaltakkal, úgy felülvizsgálatára rendkívüli jogorvoslati kérelmet nyújthatott volna be.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és keresete teljesítését kérte. Álláspontja szerint az ítélet sérti az Art. 97.§ /3/-/4/, /6/ bekezdéseit, 108.§-át, 140.§ /2/ bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 206.§ /1/ bekezdését, 224.§ /1/ bekezdését. A felperes lényegében fenntartotta és megismételte a felülvizsgálati kérelmében foglaltakat az adóhatóság 2007. és 2008. évet is érintő határozataira vonatkozóan.

Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A valósággal egyezően rögzítette ítéletében az elsőfokú bíróság, hogy a felperes adóügyében a 2007. évre vonatkozó hatósági megállapításokat tartalmazó határozatrészeket támadó keresetrészt a Fővárosi Törvényszék elbírálta, és azokat jogszerűnek értékelte. Az Art. 140.§ /2/ bekezdése értelmében, összhangban a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 109.§ /3/-/4/ bekezdéseiben foglaltakkal, az adóhatóság a bíróság által elrendelt új eljárásban kizárólag az új eljárás elrendelésére okot adó körülményeket, illetőleg az ezekkel összefüggő tényállási elemeket vizsgálhatja, amely felperes esetében a 2004. - 2006. adóévek ismételt ellenőrzését jelentette. A hatóság a 2007. évre vonatkozó megállapításait - mivel azok a Fővárosi Törvényszék jogerős ítélete szerint jogszerűek - az új eljárás eredményeként meghozott határozataiba változatlan tartalommal belefoglalta.

A felperesnek az új eljárásban meghozott határozatokkal szemben is biztosított volt a jogorvoslat (Art. 143.§ /1/ bekezdés).

A Pp. 227.§-ának /1/ bekezdése szerint, amennyiben a törvény másként nem rendelkezik, a bíróság a saját határozatához abban a perben, amelyben azt hozta, kötve van. A jogerő, a bíróságnak az általa hozott határozathoz való kötöttségén túlmutató fogalom, amely alaki értelemben azt jelenti, hogy az adott döntés fellebbezéssel nem támadható. Az alaki jogerős határozatok közül az ítélethez anyagi jogerő hatás is fűződik.

A keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja a Pp. 229.§-ának anyagi jogerőt szabályozó /1/ bekezdése alapján, hogy ugyanabból a tényalapról származó ugyanazon jog iránt ugyanazok a felek - ideértve azok jogutódait is - egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessek. Az anyagi jogerő tehát azt jelenti, hogy az anyagi jogerős határozathoz mind a bíróság, más hatóság, mind a felek kötve vannak, ítélt dolog (res iudicata) keletkezik. Az anyagi jogerő fenn álltát a bíróságnak hivatalból figyelembe kell vennie.

A Fővárosi Törvényszék 21.K.30.405/2011/18. számú alaki és anyagi jogerős ítélete szerint az adóhatóság a 2007., 2008. adóévekre vonatkozó döntése jogszerű, az indokolás kifejezetten tartalmazza, hogy e két adóévet az adóhatóság: „a megismételt eljárás során nem érintheti”. Az elsőfokú bíróság jogszerűen járt el tehát akkor, amikor a felperes 2007. évre vonatkozóan előterjesztett keresetét elutasította.

Helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy felperes keresete csak a 2007. évet érintő határozatrészek jogszerűségének vitatására

irányult, továbbiakra nem, így az elsőfokú bíróság az elő nem terjesztett kereset körében jogsértést el sem követhetett. A per tárgyát képező keresetet a Pp. 213.§ /1/ bekezdése alapján teljes körűen elbírált, ítéletének indokolása a Pp. 221.§ /1/ bekezdésében foglaltaknak megfelelt, a bizonyításnak sem az Art.-ben, sem a Pp.-ben foglalt szabályait nem sértette meg.

Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyeket nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria a felperest a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának /1/ bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2016. február 18.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró